

Nr 47.

Av herr **Johanson, Karl August**, om höjd pension åt förre lokomotiveldaren *J. E. Berg*.

Den 4 juli 1904 inträffade en svårare tågolycka på norra stambanan. Å linjen Nyåker—Hörnsjö urspårade persontåget nr. 274 varvid den å tåget tjänstgörande lokeldaren John Emil Berg blev fastklämd i lokets förarhytt där han, utan möjlighet att kunna erhålla hjälp, av den från pannan utströmmande ångan blev så svårt bränd att ena benet måste amputeras ovan knät. I enlighet med kontrakt av den 24 april 1906, bil. I, mellan Statens Järnvägar och Berg tillerkändes Berg, förutom ett engångsbelopp för sveda och värk, en årlig pension motsvarande den dåvarande högsta lönen för lokomotiveldare eller ettusen-åttio kronor. Denna pension har enligt kungl. kungörelsen av den 18 juni 1925 (nr. 280) ökats till ettusentrehundatjugo kronor årligen jämte ett särskilt årligt understöd av 156:— kronor.

Berg som nu är 58 år gammal har tidigare, trots sin invaliditet, kunnat utföra en del mindre reparationsarbeten och därigenom erhålla ett välbehövt tillskott till den numera synnerligen låga pensionen. Genom sin invaliditet, sin ålder och numera allt större svårighet att erhålla lämpligt arbete ha de ekonomiska svårigheterna ökats avsevärt varför en höjning av pensionen enbart ur den synpunkten är välmotiverad. Härtill kommer det förhållandet att Berg, om han icke råkat ut för den svåra olyckan att mista sitt ena ben, vilken olycka icke på något sätt var självförvållad, redan år 1906 hade erhållit befordran till lokomotivförare och som sådan nu innehaft en årlig lön av 3,660:— kronor på A-ort; pensionsunderlaget på denna lön utgör 2,436:—. Även om man icke tar hänsyn till befordringsmöjligheterna skulle Berg som blev ordinarie lokomotiveldare år 1900 nu innehaft en lön av 2,730:— kronor även detta på A-ort. Pensionsunderlaget på denna lön utgör 1,824:— kr. Å såväl de angivna lönerna som pensionsunderlagen utgår dyrtidstillägg. Berg har således, förutom förlusten av sitt ena ben, under en följd av år haft en avsevärt mindre inkomst. Det kan erinras om att den senaste löneregleringen vid S. J. genomfördes år 1919 och den därförut år 1907. Då statens järnvägar således redan vid första överenskommelsen med Berg accepterade den dåvarande lönen som skäligen pension borde väl den principen även nu kunna bliva bestående.

Med hänvisning till vad jag här anfört får jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta att tilldela f. d. lokomotiveldare John Emil Berg numera bosatt i Stockholm en årlig pension,

motsvarande den nuvarande högsta lönen för lokomotiveldare sjunde lönegradens högsta lön eller 2,730: — kronor jämte dyrtidstillägg.

Stockholm den 19 januari 1935.

Karl Aug. Johanson.

Aeskrift.

Bil. I.

Kontrakt

emellan Kungl. Järnvägsstyrelsen, å ena, samt eldaren J. E. Berg å andra sidan angående skadestånd.

I anledning därav att, vid urspårning å linien Nyåker—Hörnsjö den 4 juli 1904 av statens järnvägars tåg nr 274, eldaren John Emil Berg, som vid tillfället tjänstgjort å lokomotivet till nämnda tåg, blivit svårt skadad genom från lokomotivet utströmmande ånga och hett vatten, med påföljd att hans vänstra ben sedermera måst amputeras, varder, med stöd av Kungl. Maj:ts nådiga brev den 7 april 1906, mellan Kungl. Järnvägsstyrelsen, å ena, samt Berg, å andra sidan, avtal härigenom träffat därom, att det skadestånd, vartill Berg på grund av berörda förhållande är berättigad, bestämmes till *dels* såsom ersättning för sveda och värk samt lyte ett belopp av tvåtusen femhundra kronor, att genast utbetalas, *dels*, såsom ersättning för hinder i näring, ett årligt understöd till så stort belopp, att detsamma jämte den Berg från Statens järnvägstrafiks pensionsinrättning tillkommande pension uppgår till ettusen åttio kronor, att utgå från och med månaden näst efter den, då hans anställning vid Statens järnvägar upphört, samt utbetalas kvartalsvis för tilländalupet kvartal, *dels ock* såsom gottgörelse för reparation av ett konstgjort ben, ett årligt belopp av fyrtio kronor, att utgå för tiden efter det Bergs anställning vid Statens järnvägar upphört och gäldas första gången omedelbart, då skyldighet att utgiva beloppet inträder, samt därefter i förskott å första helgfria dagen hvarje år, börande vid utbetalningen av skadeståndsbelopp anteckning därom göras å kontraktet.

Stockholm den 24 april 1906.

För Kungl. Järnvägsstyrelsen.

Under generaldirektörens frånvaro

Hjalmar Wikland.

Per Kjellin.

föredragande /C. O. Hallström.

Vidimeras

K. A. Johanson.